

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนายางพารามีหลายแห่ง สามารถจำแนกตามบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบโดยสรุป ดังนี้

1. ด้านการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม

หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมยางพารา และการพัฒนาผู้ประกอบการในประเทศไทยมีหลายหน่วยงาน ดังนี้

1) สถาบันวิจัยยาง (ปัจจุบันเป็นหน่วยงานตามโครงสร้างของการยางแห่งประเทศไทย (กยท.)) มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหาร การค้นคว้า วิจัย และพัฒนากิจการยางในทุกสาขาอย่างครบวงจร ทั้งในด้านการผลิต เศรษฐกิจและการตลาดยาง การแปรรูปยาง การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง ไม้ยางพารา และการถ่ายทอดเทคโนโลยี รวมถึงการประสานความร่วมมือด้านยางกับองค์กรระหว่างประเทศ (เว็บไซต์: <http://www.rubberthai.com>)

2) กองการยาง กรมวิชาการเกษตร (จัดตั้งขึ้นภายหลังจากพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.2558 บังคับใช้) ดำเนินงานควบคุมและกำกับการผลิต การค้า การส่งออกและนำเข้ายางพาราตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยาง อีกทั้งยังทำหน้าที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับยางเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานควบคุมยางตามพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. 2542 นอกจากนี้ ยังให้การรับรองมาตรฐานห้องปฏิบัติการทดสอบยางแห่ง (lab) และให้บริการตรวจวิเคราะห์และออกใบรับรองคุณภาพยาง ตลอดจนให้บริการวิชาการและเทคโนโลยีแก่เจ้าหน้าที่เกษตรกร ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (เว็บไซต์: <http://www.doa.go.th/rubber>)

3) กรมส่งเสริมการเกษตร รับผิดชอบในการส่งเสริมการปลูกยางพารา การถ่ายทอดเทคโนโลยียางพาราครบวงจร และส่งเสริมด้านการเพิ่มรายได้ในสวนยางแก่เกษตรกรชาวสวนยาง ทั้งสวนยางพารานอก การสงเคราะห์และสวนยางที่พ้นการสงเคราะห์ รวมทั้งกำกับดูแลสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางและกลุ่มวิสาหกิจชุมชนยางพารา (เว็บไซต์: <http://www.doae.go.th>)

4) กรมส่งเสริมสหกรณ์ รับผิดชอบในการส่งเสริมให้เกษตรกรชาวสวนยางรวมกลุ่มและจัดตั้งเป็นสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการและการดำเนินธุรกิจยางพาราของสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร ส่งเสริม แนะนำ การบริหารจัดการ การดำเนินธุรกิจ และการเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจยางพาราของสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร ให้การศึกษา อบรม เผยแพร่หลักการ อุดมการณ์ และวิธีการสหกรณ์ รวมทั้งกำกับ แนะนำให้สหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมาย (เว็บไซต์: <http://www.cpd.go.th>)

5) การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) เป็นรัฐวิสาหกิจสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (รวม 3 องค์กรที่สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เข้าด้วยกัน คือ สถาบันวิจัยยาง (สวย.) สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) องค์การสวนยาง (อสย.) มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

5.1) เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร บริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินของกองทุน ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพารา

5.2) ส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา และเผยแพร่ข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับยางพารา

5.3) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการทางด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด การประกอบธุรกิจ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้ดีขึ้น

5.4) ดำเนินการให้ระดับราคายางพารามีเสถียรภาพ

5.5) ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่

(เว็บไซต์: <http://www.raot.co.th>)

6) สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) มีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและระเบียบในการสำรวจ การเก็บรักษาและใช้ประโยชน์ข้อมูลของหน่วยงานในกระทรวงอุตสาหกรรม จัดทำดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม พยากรณ์ผลผลิตและความต้องการด้านอุตสาหกรรม รวมทั้งทำหน้าที่เป็นศูนย์ข้อมูลของกระทรวงอุตสาหกรรม (เว็บไซต์: <http://www.oie.go.th>)

7) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (กสอ.) มีหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนา และให้บริการธุรกิจ อุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการประกอบการของผู้ประกอบการ (เว็บไซต์: <http://www.dip.go.th>)

8) สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำและสนับสนุนด้านเงินกู้แก่ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อใช้ในการปรับปรุง ประสิทธิภาพการผลิต (เว็บไซต์: <http://www.sme.go.th>)

2. ด้านการกำหนดมาตรฐานและควบคุมการผลิต

สถาบันวิจัยยางเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ออกข้อกำหนดมาตรฐานยางแท่ง STR และควบคุมการผลิต เพื่อให้ผู้ประกอบการยางแท่งใช้เป็นมาตรฐานในการผลิต การค้าทั้งการจำหน่ายในประเทศและส่งออก

3. ด้านการให้บริการทดสอบ

1) สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้บริการทดสอบมาตรฐานยางแท่ง STR รวมทั้งการออกใบรับรองมาตรฐานให้แก่ผู้ประกอบการยาง

2) กองการยาง กรมวิชาการเกษตร ทำหน้าที่ให้บริการทดสอบและรับรองมาตรฐานให้แก่ผู้ประกอบการยาง และให้บริการรับรองห้องปฏิบัติการยางแท่งของภาคเอกชน ซึ่งกองการยางมีห้องปฏิบัติการทดสอบยางแท่งของกลุ่มพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานยาง และมีห้องปฏิบัติการทดสอบยางแท่งต่างจังหวัด 3 แห่งคือ ศูนย์ควบคุมยาง จ.สงขลา ศูนย์ควบคุมยาง จ.ฉะเชิงเทรา และศูนย์ควบคุมยาง จ.หนองคาย (เว็บไซต์: <http://www.doa.go.th/rubber>)

นอกจากนี้ ยังมีหน่วยงานและบริษัทเอกชนที่ได้รับอนุญาตจากกรมวิชาการเกษตรให้เป็นห้องปฏิบัติการยางแท่ง STR ซึ่งปัจจุบันมีจำนวน 53 แห่ง

4. ด้านการส่งเสริมการลงทุน

หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการส่งเสริมการลงทุนในประเทศไทย คือ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) มีหน้าที่ในด้านการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและอำนวยความสะดวกด้านการลงทุน

การให้สิทธิพิเศษทางภาษีเงินได้และภาษีนำเข้าเครื่องจักรและวัตถุดิบจากต่างประเทศแก่ผู้ประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน (เว็บไซต์: <http://www.boi.go.th>)

5. ด้านการวิจัยและพัฒนา

หน่วยงานภาครัฐที่ดำเนินการวิจัยและพัฒนาเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมยางพารา ถ่ายทอดเทคโนโลยี พัฒนากำลังคน และพัฒนาข้อมูลและสารสนเทศด้านการวิจัย เช่น สถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย (เว็บไซต์: <http://www.rubberthai.com>) สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (สวก.) (เว็บไซต์: <http://www.arda.or.th>) ศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ (เอ็มเทค) (เว็บไซต์: <http://www.mtec.or.th>) นอกจากนี้ ยังมีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ทำการศึกษาวิจัยเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรม เช่น มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นต้น โดยมีหน่วยงานให้ทุนสนับสนุนการศึกษาวิจัยที่สำคัญ คือ สำนักงานคณะกรรมการกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.)

สำหรับภาคเอกชนที่มีบทบาทในการพัฒนาอุตสาหกรรมยางพาราของไทย คือ สมาคมยางพาราไทย (เว็บไซต์: <http://www.thainr.com>) ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มบริษัทผู้ผลิตและผู้ค้ายางพาราไทย ซึ่งสมาชิกหลายรายของสมาคมฯ มีโรงงานแปรรูปยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง และน้ำยางข้น ด้วย และมีความเกี่ยวข้องกับคุณภาพของวัตถุดิบที่ผลิตและส่งออก และการรักษาเสถียรภาพราคายางจากธุรกิจการส่งออกยางแปรรูปเหล่านั้น รวมทั้งมีความเกี่ยวข้องกับแรงงานในอุตสาหกรรมและการพัฒนาบุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงงาน

นอกจากนี้ ยังมีองค์กรต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมยางพาราหลายแห่ง¹ ได้แก่

1) ANRPC: Association of Natural Rubber Producing Counties (สมาคมประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติ) ปัจจุบันมีประเทศสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ คือ อินโดนีเซีย อินเดีย มาเลเซีย ปาปัวนิวกินี สิงคโปร์ ศรีลังกา ไทย เวียดนาม จีน และกัมพูชา มีสำนักงานอยู่ ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย ทำหน้าที่ประสานงานด้านนโยบาย และดำเนินงานด้านการผลิตยางและค้ายางของประเทศสมาชิก สนับสนุนส่งเสริมงานทางวิชาการ และดำเนินการเพื่อสร้างและยกระดับราคายางธรรมชาติตามความเป็นธรรมและมีเสถียรภาพ

2) IRRDB: International Rubber Research and Development Board (สภาวิจัยและพัฒนา ยางระหว่างประเทศ) เป็นสภาที่ตั้งขึ้นโดยความร่วมมือของสถาบันวิจัยและพัฒนาจากทุกทวีป มีหน้าที่ควบคุมและวางแผนนโยบายการวิจัยและพัฒนา ยางระหว่างสถาบันที่เป็นสมาชิกและสมาคมประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติ ประกอบด้วยสมาชิก 16 ประเทศ คือ กัมพูชา บราซิล แคนเมอรูน จีน โคตดิวัร์ ฝรั่งเศส กาบอง อินโดนีเซีย อินเดีย เม็กซิโก มาเลเซีย ไนจีเรีย ฟิลิปปินส์ ศรีลังกา ไทย และเวียดนาม

3) IRSG: International Rubber Study Group (องค์การศึกษาเรื่องยางระหว่างประเทศ) ทำหน้าที่เป็นองค์กรกลางของกลุ่มประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติ ยางสังเคราะห์ ผู้ใช้ยาง และผู้ค้ายาง ใช้เป็นศูนย์กลางพบปะ ประึกษา และแก้ปัญหาการผลิต การใช้ การค้า ยาง รวบรวม วิเคราะห์ และจัดพิมพ์สถิติยาง สรุป

¹ ที่มา: 1. สถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย
2. รายงานการศึกษา “โครงการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรม สาขาอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง”, สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, พ.ศ. 2554

ข่าวสารการยาง ประเมินการศึกษาและร่วมศึกษาความต้องการยาง เพื่อกำหนดนโยบายการผลิต และดำเนินการศึกษาวิจัยทางเศรษฐศาสตร์/สถิติ ในเรื่องการผลิต การใช้ยางในส่วนที่จะเป็นประโยชน์แก่อุตสาหกรรมยางให้มากที่สุด

4) IRA: International Rubber Association (สมาคมยางระหว่างประเทศ) มีหน้าที่กำหนดกฎเกณฑ์ทางการค้ายาง สัญญาซื้อขายยาง โดยสมาคมยางพาราไทยได้เข้าเป็นสมาชิกของ IRA กระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยสถาบันวิจัยยางร่วมดำเนินงานที่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมยางเพื่อควบคุมด้านการค้าและส่งออกยาง

5) ITRC: International Tripartite Rubber Council (สภาความร่วมมือด้านยางพาราระหว่างประเทศไทย อินโดนีเซีย และมาเลเซีย) มีหน้าที่รับผิดชอบกำกับดูแลการดำเนินการตามมาตรการการจัดการด้านปริมาณการผลิต (supply management scheme) และมีนโยบายในเรื่องของราคายางและการค้ายาง รวมถึงงานวิชาการด้วย

6) IRC: International Rubber Consortium Limited (บริษัทร่วมทุนยางพาราระหว่างประเทศ จำกัด) เป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นจากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2545 ที่มอบหมายให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประสานงานกับรัฐบาลของประเทศอินโดนีเซียและมาเลเซีย จัดตั้งบริษัทร่วมทุนยางพารา 3 ประเทศ เพื่อให้บริษัทดังกล่าวทำหน้าที่ผลักดันราคายางพาราให้สูงขึ้นไปสู่ระดับที่เกษตรกรสวนยางมีกำไรคุ้มการลงทุน และรักษาระดับราคายางพาราให้มีเสถียรภาพอย่างยั่งยืน

7) ARBC: Asean Rubber Business Council (สภาธุรกิจยางอาเซียน) เป็นสภาธุรกิจของเอกชน/ผู้ส่งออก/ผู้ค้ายางในแถบประเทศเอเชีย ที่มีความร่วมมือกันระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจยางพารา โดยเฉพาะพ่อค้าและผู้ส่งออก ประเทศสมาชิก 5 ประเทศ ได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย เวียดนาม และกัมพูชา สำนักงานตั้งอยู่ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย

8) IRQPC: International Rubber Quality and Packing Conference (คณะกรรมการด้านการหีบห่อและคุณภาพยางธรรมชาติระหว่างประเทศ) มีหน้าที่กำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์ กำหนดมาตรฐานยางแผ่นรมควันชั้นต่างๆ จัดพิมพ์เป็นคู่มือที่รู้จักกันในนามของ “GREEN BOOK” โดยสมาคมยางพาราไทยเป็นสมาชิกของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยสถาบันวิจัยยางร่วมดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติควบคุมยาง เพื่อควบคุมด้านมาตรฐานและการหีบห่อ มีสำนักงานตั้งอยู่ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย